

„Údolí Boží“, Utah 2006, tužka, 43,8 x 57,3 cm

Lubomír Janečka

7. 2. 1948 narozen ve Zlíně
od roku 1985 žije s rodinou v USA

1963 – 1967 SUPŠ v Uherském Hradišti
1967 – 1976 AVU v Praze, obor sochařství

vystavuje od roku 1977, v GJJ v letech 2001 a 2005
1980 – 1998 účast na sympoziích v Čechách a v Japonsku

je zastoupen ve veřejných i soukromých sbírkách

adresa: 1647 The Hideout, Lake Ariel, Pa 18436 USA
e-mail: ljanecka@yahoo.com
telefon: 001/5706981111

LUBOMÍR JANEČKA

KRESBY Z POUŠTĚ

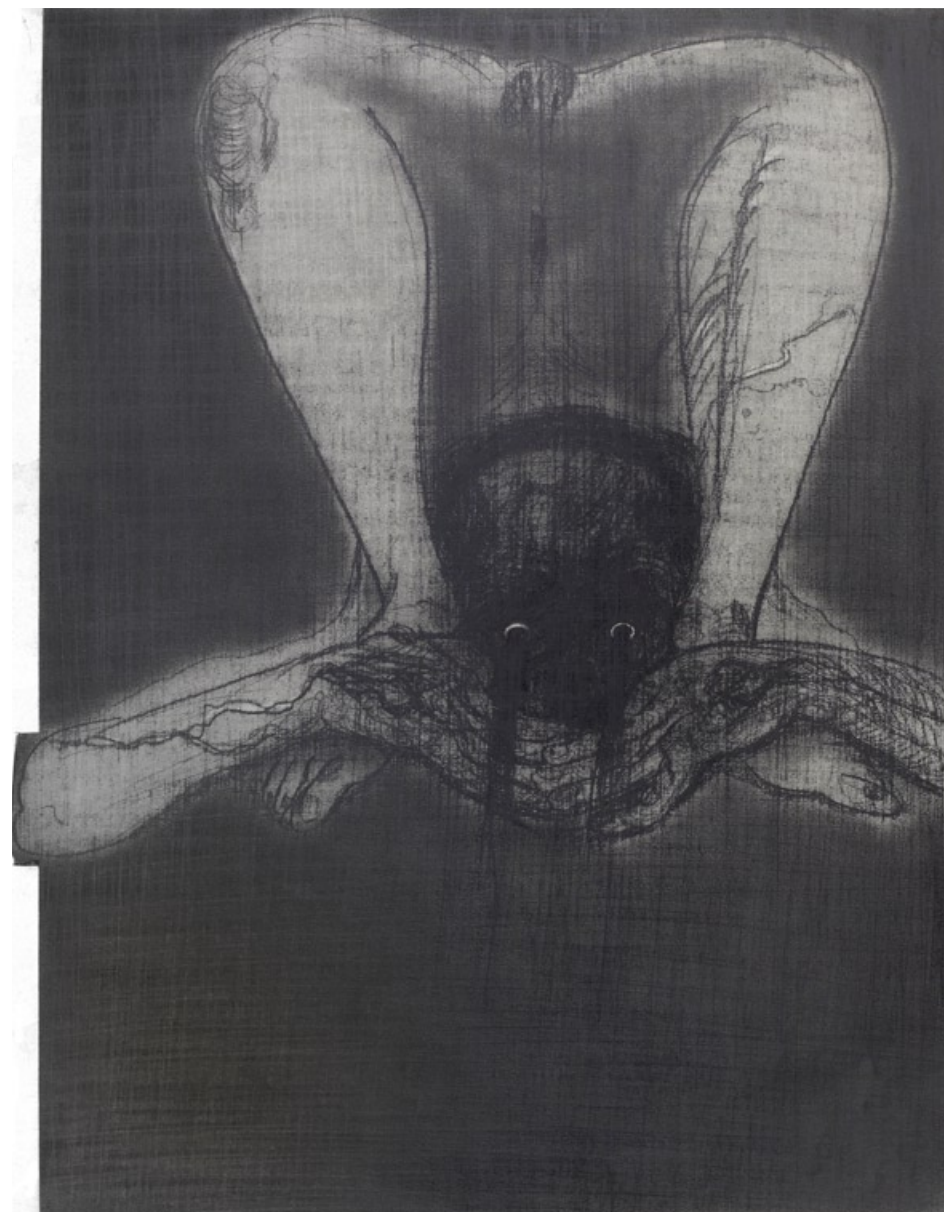
7. 11. – 2. 12. 2007

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 7. LISTOPADU V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ DO 18.00 HODIN NA ZAZVONĚNÍ
V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY

„Kapradina“, 2005, tužka 43,2 x 26 cm

„Hledání Boha, Smrt smrti“, 2005, tužka 56,5 x 42,5 cm

„Údolí Boží“, Utah 2006, tužka, 43,6 x 57,6 cm

„Údolí Boží“, Utah 2006, tužka a pastel, 39 x 55,5 cm

*Proto
Pane
vytrhni mne z mých rukou
Poutal jsem se
řetězy svých omylů
přikován
ke svým vášním
poplenil co dobrého
v srdci jsi zasal
Rozházal
Tvé*

*dary
Marnotratně
zacházel
s vyměřeným
Tebou
časem
a
naplnil
jej prázdňem
satanovým*

*Den za dnem utrácím
a noci těž
Jen stromy bez viny
V poušti déšť
Prošel jsem branou
bez konce hrady
a nádvoří
dlážděné kameny
chlebem pro duši
Kameny stojící
světlem zářící*

*které tak
jako lidé
mluví
Kameny
ležící
sémě
jsou
Tváře
které jsem
opustil
mlčící*

Lubošovy kresby vrací se do galerie právem své výlučnosti. Nejenom v ní patří k nejsuggestivnějším. Neúprosný k sobě, vzpírá se duchovní prázdnotě doby. Nezrcadlí její zmatky, ztělesňuje holou podstatu lidského bytí, osobně silně prožívanou a vyjádřenou v poloze krajní osamělosti mezních situací. Nejvýmluvněji snad „Asteroidy“ z roku 1999, kresbami balvanovitě schoulených figur v letu či pádu bezútěšným prostorem, v cyklech „Žalmů“ – žalů a „Vzkříšených Lazarů“ z následných let. Spontánně jimi vypovídá o víře a naději, o mlčenlivé přítomnosti Boží, navzdory záplavě prázdňových slov novověké skepse. Neúhybně jde svou cestou, míjí se na ní s formálními experimenty, je nezařaditelný a proto bezradně obcházený. Prý pro „literárnost“ a nesnesitelnou tíhu témat, jaká se už nenesí. Ale jeho hutně prohnětená hmota čar, nabitá silou sobě vlastního děje, vyzařuje se ze své tíhy a strmě stoupá vzhůru. Její strohá řeč si dobře rozumí s živým uměním všech dob a novou ryzí formou s ním souznívá.

Jestliže první výstavu ovládla figura, doprovázená fascinujícími texty a sporým akordem šoku z jedenáctého září, a druhé vedle „Rukou“ portrétní síly dominoval už dovršený a s ničím nesrovnatelný cyklus „Manhattanu“ po zásahu, týká se ta třetí šumperská dávného Lubošova snu: kreslení v poušti.

Hůře dostupnou Palestinu nahradil americký Utah. V rozporu s běžně rozšířenou představou o ní, je Lubošovi poušť zemí obydlenou. „Údolím Božím“, zemí Andělů a Démonů. Živá a panensky neměnná, z výšin nebe i z nitra země čirým světlem prozářená, je odedávna cílem proroků. Místem jejich dovršení, přísným zrcadlem všech vin, omylů a selhání, místem očisty. Tady v poušti je „Brána nebes“ a „Žebřík Jákobův“. Po něm sestupují a vystupují Andělé, očím nedostupní, ale „hmatatelně“ přítomní. Tady se naplňují prosebná slova modlitby ... „jako v nebi tak i na zemi“ ... a trvá tam snad i „ráj“. Tady v poušti se Luboš nejlépe poznává.

Vystavený soubor pouštních kreseb je jeho prvním dotykem s ní, prvním krokem práce na léta. Později snad i maleb. Protipólem andělských pouští je cyklus „Jogínů“, které poblíž domova poznal a kreslil. Sebeumrtvování těla je mu při veškeré úctě k jejich úsilí ale cizí a i klamnou cestou duchovního růstu. Paralelou toho, co naznačil v některých kresbách z minulé výstavy, v cyklu s názvem „Dostat se nikam“.

Vítám Luboše znovu v domovské galerii.

Miroslav Koval, září 2007

„Údolí Boží“, Utah 2006, tužka a pastel, 55,2 x 39 cm